

1898-06-12

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Johannes Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Uden årstal. Det er 1898 - to dage før Alhed og Johannes Larsens bryllup.

General comment:

"Falder træet jo hurtigt": Johannes Larsen maler på en guldregn, som blomstrer nu. Billedet har stået fra sidste forår.

"Haabet" er gården Erikshaab, Alheds barndomshjem.

Mentioned people:

Asta Blom

Otto Emil Paludan

Andreas Warberg

Laura Warberg

Mentioned locations:

Svanninge

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

Provenance:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

TRANSCRIPTION

Kære, lille Las!

Tak for Dit Brev, som jeg lige har faaet. Jeg synes absolut, Du skal male i Morgen ogsaa, og vente med at komme til det sidste Tog. Det gør jo ikke noget, fordi det bliver sent de andre kunne jo gaa i Seng og saa skal jeg komme ned at hente Dig. Det gaar 9 45 Min. Fra sydfynske Banegaard!

Men saa maa Du jo endelig komme tidsnok, vi skal nemlig møde i Kirken 10 ½ næste Formiddag. Men jeg synes saa ubetinget, at Du skal vente til med sidste Tog, det kan jo slet ikke gaa at Du spilder mere Tid end nødvendigt, vi ved jo slet ikke, hvor længe vi beholder dette Vejr, og faa vi blot en eller to Dages daarligt Vejr, falder Træet jo hurtigt nu det er helt udsprungen. Det var dejligt, om det blev et rigtig smukt Billede. – Asta og jeg var jo saa i Svanninge i Gaar; Du kan ikke tænke Dig, hvor dejlig Turen var. – –

Senere: Elskede Ladersen. Nu er det bleven Aften og Dede skal gaa til Stationen om lidt og have dette med. – Du maa undskylde, om dette bliver lidt "fuldt". Palam fik nemlig for lidt siden den gode Idé at "laane" en Flaske Sjerry nede i Kælderen og nu har Asta, Palam og jeg siddet heroppe paa mit Kammer og taget os et lille Bæger. Palam er i Grunden noget rørt over, at jeg saa snart skal rejse bort fra "Haabet", - jeg selv er det jo ogsaa, det er en underlig bevæget Tid synes jeg, sommetider synes jeg at alting er saa sort og ængsteligt, man ved ikke, om man maaske skal skuffe og bedrøve et Menneske, man holder forfærdelig meget af i en hel lang Fremtid – men af og til kan jeg ogsaa overfaldes af en voldsom Taknemmelighedsfølelse mod "Moder Natur", der har skabt mig og ladet mig se denne smukke Verden og ladet mig opleve saa meget smukt. Kære Ladersen, hvad er alt det, jeg sidder og skriver til Dig? Nu vil jeg slutte, Dede skal gaa. Jeg glæder mig til i Morgen Aften! Mor siger ogsaa, at Du skal blive og male i Morgen. 1000 Millioner Hilsner fra Din egen Alhed.

12te Juni –

Dette er det sidste Brev, inden altsaa paa Tirsdag.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

Johannes Larsen maler på en guldregn, som blomstrer nu. Billedet har stået fra sidste forår.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

12 98.
6

gaa. J glæder mig til i Mar-
gen Aften! Men siger ogsaa
at du skal blive og male i
Morgen. Haas Nielsens Brev
fra din egen Aften.

12 de Juni —

Det er det røde Brev, inden
alraas paa Tordag

Kære, lille Kar!
Tak for det Brev som dig har paa
et. og siger absolut, du skal være
i Morgen ogsaa, og være med at
komme til det sidste Tor. Det går
jo ikke ud, fordi det bliver sent
de andre. Men du går i Penge
saa af og kommer med at være
d. det går I 45 Min. fra Gylde-
de Præstegaard. Men saa det
du jo vil, kommer tidligere, og
skal være med i Kirken 10/12

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

varde Fornidder. Men jeg har saa
überligger at det skal medre til
med liden Tid, det kan jeg det
ikke gaa ned at epilete mere ved
en ubændigt, vi ved jo det ikke
hvad længe vi beholder disse Dage
og saa vi blot en eller to Dages
Aarligt Dage, faldet Tract jo liden
og vi der er helt indspændt. Det
kan dejligt, og det blev et rigtig smukt
Middel. — Gode og jeg var jo saa
i Poenime; naar det kan ikke hende
og hvad det? Tiden var —
Poenie: — Alene kadoren
Nu er det blevet Aften og det
skal gaa til Plationen og lidt og
hvad det er end — da man siger
de om dette bliver lidt fuld —
Palas fuld med for lidt hende
den gode Tid at laane i en
Flasker Perry inde i Kadoren
og vi kan seha, Palas og W
hvert herappe paa mit Kammer
og langt og et lille Bager.
Palas er i Aanden meget
lært over at jo saa snart skal
Rejse bort paa "Hvad" —
Så er det jo ogsaa, ~~men~~
det er en anden, bevægt ved
hvad jeg somvender og jeg
at alting er saa sort og dult
delt, men ved ikke, det er
nådanne skal skilpe og bedrone
et Menneske man kalder for
færdig-lygt af i en led lang
Færdig — men af og lidt
kan jeg ogsaa overfalds af
en valdsom Taknemmelighed =
følelse mod Moder Nation, der
har skabt mig og ladet mig se
denne smukke Norden og ladet
mig opleve saa meget heri.
Når kadoren hvad er alt det
der er skrevet og skrives til D.?
Nu vil jo det Me, det skal